

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal undlade at sende hilsener til nogen, det skulle da lige være til matroserne.

Med det alt for høje arbejdsløshedstal, vi opererer med her i landet, er det vigtigt at støtte beskæftigelsen. Der er forskellige måder, det kan gøres på; der er direkte tilskud, der er aktieindskud, der er garantiordninger for lån, og dette lovforslag handler om det sidste.

Vi synes, der er god fornuft i, når der skal støttes, at gøre det via garantier af denne slags, ikke mindst da det fremgår af forslagens bemærkninger, at af de hidtil ydede garantier har det kun i et enkelt tilfælde ført til et tab for statskassen på 50.000 kr.

Vi vil selvfølgelig ikke undlade at gøre opmærksom på, at denne, om jeg så må sige, lille sag, som handler om 120 mill. kr. i garantier, også skal ned og godkendes i EF; det siger noget om, hvor hårdt vi er bundet på hænder og fødder af EF-tilslutningen. Vi tager naturligvis ikke stilling til EF via dette forslag, men til forslaget indhold og ikke andet, det er klart. Vi vil se nærmere på forslaget i udvalget, men kan tilsige en forholdsvis positiv stilling til det, og det skulle undre mig, om der dukkede noget op, der vil ændre på det.

Askjær Jørgensen (FP):

Uanset om vi skulle blive trætte af de mange forslag på stribe, synes jeg nu, at vi lige skal udvalgsbehandlle dem en lille smule alle sammen. I et økonomisk sundt samfund ville lovforslag som dette være helt unødvendige. Vi er opmærksom på, at det kan være så alvorlig en situation, at det også på dette område er nødvendigt at lindre i den tid, det vil tage at helbrede, men vi skal blot ikke have bemyndigelsen i § 2, stk. 2. Der står: »Industriministeren kan herunder efter aftale med finansministeren fastsætte en risikopræmie«. Hvis vi i det hele taget skal diskutere dette, skal det hedde, at industriministeren skal fastsætte en risikopræmie. Der er ingen mening i, at det skal ramme skatteyderne, for når det rammer skatteyderne, bliver det en statsafgift på arbejdskraft. Reelt er alt, hvad skatteyderne betaler, noget, der blot væltes over på erhvervsvirksomhederne, og så har vi hele svikmøllen vedrørende konkurrenceforvridning i gang.

Det er korrekt, at for nogle år siden havde vi sagt blankt nej, men vi har set, at samfundet er kommet ned på knæ økonomisk, ja faktisk ligger det ned, og vi har set, at mange af vore medborgere mangler job; derfor er vi parat til at overveje lappeløsninger, som kan virke dulmende på den alvorlige situation, vi står i.

Hahn (CD):

Jeg kan gøre det meget kort. Vi skal her ved første behandling af det foreliggende forslag udtale, at vi kan støtte en forhøjelse af garantirammen til 120 mill. kr. Det vil efter vor mening gavne beskæftigelsen. I øvrigt er der tale om en ajourføring af låneordningen i overensstemmelse med EFs 5. direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien.

Janne Normann (RV):

Dette var det andet tilfælde, hvor det gælder om at styre sin begejstring, men vi kan give tilslutning til dette forslag, som er til gavn både for beskæftigelsen og for havenes husmænd.

Industriministeren (Erling Jensen):

Også her skal jeg ganske kort takke for en helt entydig positiv tilslutning til lovforslaget.

Jeg skal sige til bl. a. hr. Askjær Jørgensen med hensyn til »kan« og ikke »skal« fastsætte en risikopræmie, at jeg troede, det hidtil havde været fremskridtspartiets opfattelse, at man ikke skulle lave administrative ordninger, før de var nødvendige. Denne ordning har rent faktisk eksisteret i de sidste 20 år – det er ikke en speciel kriselovgivning – og man vil kunne konstatere af bemærkningerne, at der bogstavelig talt ikke har været tab forbundet med den; derfor ville en risikopræmie, der skulle være rimelig, blive meget, meget lille, og af samme årsag vil vi da godt vente, indtil vi ser, om risikoen er blevet større, end den hidtil har været.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det er vi parate til at modtage dokumentation for i erhvervsudvalget. Det var derfor, jeg antydede, at det var en god idé med en udvalgsbehandling.